

Hornet Eiker

Organ for
Eiker o-lag

3 - 2024

Hjemmeside, Facebook og Instagram.

Eiker O-lag har sin egen hjemmeside: www.eiker-ol.no
Som medlem har du der tilgang til klubbens kart.
Du finner også Eiker O-lag på Facebook og på Instagram: @eiker_o_lag

Klubbavis for Eiker o-lag.
54. årgang - Utgave 208.
Eiker o-lag, postboks 73,
3301 Hokksund.

E-post leder:
leder@eikerolag.no
Bank: 2220 20 50356
eller: 2270 29 06729
Vipps: 118972
Org.nummer: **874 249 572**
Redaktører 2024 :
Sølvi Fossøy (2 og 3),
Rolf Lunde og
Ellen Sofie Ruud (1 og 4).

*Forsidebilde: Mina Hobbestad i innsjutt på KM
stafett. Foto forside og av leder: Terje W. Pettersen*

Lederen i sitt rette element!

LEDEREN HAR ORDET

Vinteren banker på, og vi gjør oss klare for en velfortjent pause etter en innholdsrik sesong i skog og mark. Eiker o-lag har som et overordnet mål å få flere inn i o-idretten. I år har rekruttutvalget gjort en formidabel jobb mtp. målsetningen om å få flere gutter inn i Eiker o-lag. Neste steg er å beholde disse flotte rekruttene, slik at de fortsetter neste sesong. Mye her avhenger av foreldrene, men de har allerede fått utfordringen av leder om å melde seg selv på løp og bli med i skog og mark – på løp og på treninger. O-idretten er et lavterskeltilbud med ulike vanskelighetsgrader avhengig av den enkeltes ferdighetsnivå, så her er det bare å bli med.

Eiker o-lag vil være inkluderende og ha et aktivitetstilbud til alle aldre. Idretten handler også om deltakelse i sosiale fellesskap. Husutvalget fortjener også all ære for jobben de gjør, med servering av kveldsmat og gjennomføring av sosiale sammenkomster. Nå venter både sesongavslutninger, quiz-kveld og grøttest.

For å opprettholde og ha plass til våre tilbud, må vi hele tiden oppdatere anlegget vårt – kartet. Vårt anlegg er ikke statisk som andre faste anlegg, men det

forringes likevel. Naturen er i stadig endring. Det hugges, det lages nye stier og tråkk. Skogen vokser og endres. Det bygges veier og boliger, herunder senest Ormåsen B4-B5 som er under utvikling og bygging. Når alt dette er i endring, må også anlegget vårt – kartet – endres. Utarbeidelse og oppdatering av orienteringskart er en tidkrevende prosess som krever betydelige midler. Selv om vårt anlegg ikke er særlig synlig, har det likevel en betydelig verdi. Eiker o-lag er flinke til å søke om midler for oppgradering av gamle kart og utarbeidelse av nye. Egne karttegnere har vi, men denne kompetansen er også viktig å føre videre.

Eiker o-lag følger samfunnets og idrettens utvikling til det beste for klubben og dens medlemmer. Å skape idrettsglede innenfor vårt element som er vilt, vått og vakkert er i fokus hele sesongen, og jeg håper du har hatt glede av våre tilbud i 2024. Takk for din innsats og takk for dine tilbakemeldinger! Det er på den måten vi kan bli bedre på det vi gjør. Vi gleder oss allerede til neste år, og vi håper du gjør det samme. Ønsker dere en gledelig høst og vinter!

Neste år blir dronningen med på TiPåTopp!

Tekst: Kjell Klokkerud

Som alle vet, er dronning Sonja en friluftsentusiast. Allikevel er det dessverre ikke henne det er snakk om i denne sammenhengen, men en annen kongelig figur.

Neste år kommer dere selvsagt til å få TiPåTopp-poster på Holtefjell. En av postene ligger slik til at det er lurt å legge turen via Grøllafurua – selveste majesteteten på Holtefjell.

De som ikke har opplevd dette fenomenet, bør benytte anledningen. På avstand blir du neppe imponert. Grøllafurua er ikke spesielt høy, og på avstand er den heller ikke spesielt elegant. Men sett deg ved rota og løft blikket! Da kommer du til å forstå hvorfor den kalles «Dronninga av Holtefjell».

Furua har også fått sin egen sang! Skaurockeren Dagfinn Kolberg har skrevet tekst og melodi. Låta, «Dronningdrøm», er en kjærlighetserklæring til Grøllafurua. Nesten hvert år holder Dagfinn konsert ved furua. Mange av oss har opplevd ham der oppe - barbeint på et reinskinn, mens han synger og trakterer munnspill og gitar. Vi kan ikke love noen konsert når dere kommer dit til sommeren, men furua står der ganske sikkert.

Om du ikke deltar i TiPåTopp, men bare nøyer deg med tur-o, vil du også få en sjanse til å besøke «majesteteten». Det kommer nemlig til å ligge tur-o-poster bare noen hundre meter nordafor den «kongelige» furua. Ta en ekstra sveip bortom og kos deg med nista under furukrona. Du kommer ikke til å angre på den omveien!

Ellers har vi også andre rariteter å by på under neste års TiPåTopp. Øvre Eiker har mange bygdeborger fra folkevandringstida. Opp for Brekkegårdene ved Eikern ligger Røverborgen eller Brekkeborgen. Den passerer du når du går stien til en av postene. Ta deg bryet med å klatre opp på borgen. Det tar deg fem minutter ekstra, men gir en fin opplevelse.

Foto: Dagfinn Kolberg

Eikermesterskap individuelt 2024

Tekst: Grete Thorsby

Eikermesterskap individuelt 2024

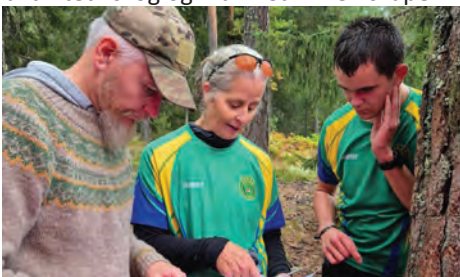
Eikermesterskapet individuelt 2024 ble avholdt i Lonemarka, et spennende terreng med mange muligheter. Været var grått og fylt med mye regn, men det hindret ikke hverken arrangører eller de 70 deltakere med innsatsen og rammen for et flott arrangement. De nye klassevinnere for EM individuelt 2024 er

D10	Tiril Brynhildsen
H10	Johannes Falkevik-Slotfeldt
D11-12	Vilje Hilleren
D13-16	Ingeborg Marie Bjørgum-Thorsby
D17	Anita Hilleren
H17	Kenneth Sandvold
D35	Anne Line Berglia
H35	Martin Thorbjørnsen
D70	Aud Kjemperud
H70	Rolf Lunde

Det beste med hele mesterskapet er å se at den største klassen var H10. Her har rekruttutvalget gjort en veldig god jobb og vi gjør det vi kan for å beholde gutta i H10 i fremtiden også.

En ekstra takk til grunneiere i teigen for deres velvilje og positive holdning til o-lagets aktivitet i skog og mark. Sammen skaper vi idretts glede og moro!

Hjortelusflua – en venn eller fiende?

Tekst: Sølvi Helene Fossøy

Da jeg som ung, og avdankende o-løper flyttet til Trondheim for å studere, var de østlandske skoger fortsatt et fredelig sted. Ut over flyktende smått- og storvilt var det bare å riste av seg mygg og hengende konkurrenter, for så å nyte skogens fred og ro.

«Hjortelusflua (Lipoptena cervi) er en blodsugende parasitt på hjortedyr som rådyr, elg og hjort. Om høsten lander den ofte på mennesker. De krabber rundt i hår og skjegg, i klær og innenfor klær. Vanligvis stikkes ikke mennesket, men hvis det skulle skje, kan stikket klø i lang tid.»

Innen jeg var ferdig uteksaminert og tok turen sørover var noe skjedd. En bevinget plage hadde inntatt østlandet, og høstskogen skulle aldri bli det samme igjen. Konkusjonen for alle som har opplevd denne uhumskheten er at hjortelusflua er en erkefiende. De fleste har vel opplevd scenarioet: etter et treningsløp sitter man sånn passe fornøyd bak rattet på veien hjem; litt raskere i beina og litt mindre tid ute i hogstfeltet kunne gjort seg. Da kjenner man noe begynne å kravle bak ørene. Man skal ha ruppet å bli ganske tykkhudet for at det ikke skal oppstå trafikkfarlige situasjoner.

I det Fossøy-Alstadsætherske hjem har Tom den foreløpige rekorden i antall hjortelusfluer etter løp: 19 stk. De ser ut som mobile føyflekker under den perforerte løpstrøya, og har konsistens som busemenn med vinger. Det er selvforskyldt. Jo mer tid man bruker på å lese kart, jo flere hjortelusfluer. Selv er jeg heldigvis begynt å bli ganske blasert. Etter en slitsom arbeidsdag på Sollihøgda måtte jeg ta et oppgjør med meg selv: Jeg har ikke tid til å være hysterisk hele tiden. På sikt må man bare opparbeide seg instinkter på å avverge dem i angrepet. De faller ned i øyenhøyde før de skyter inn fra kantene. Er man heldig hører man et knepp når de slipper vingene. Da kan de plukkes før de får tid til å lage seg reir i nakken og øke ulykkesstatistikken på norske veier. .

HUSUTVALGET

Tekst: Ellen Sofie Ruud.

Høsten er her med kjølig luft og mørke kvelder. Da må lykta fram på løp i skog og mark og langs veier og gater. O-løpere tar alle sesonger på strak arm, og er forberedt på det meste.

Husutvalget er også forberedt på aktiviteter og treff på klubbhuset. I høst har det vært mange innom på kveldsmat, og det er veldig hyggelig. Vi har fått god hjelp av Eli R. Bakken og Hanne Gulliksen med servering og rydding. Takk til begge!

Ellers er det mange som har leid klubbhuset for å arrangere bursdager, dåp osv. Hver helg i september var utleid. Det er tydelig at det er populært å leie et så fint lokale.

Rekruttene avsluttet årets sesong den 24. september med premieutdeling, pizza, kaker og mye fortjent skryt. En flott gjeng som vi håper kommer igjen til våren.

De aktive avslutter sesongen 19. november. Dette er godt planlagt som vanlig.

I november arrangeres det 4 treningsløp, lørdagsløp. Alle i terrenget rundt Ormåsen, og med klubbhuset som base og samlingsplass. Det serveres kaffe, drikke og noe å bite i. Vel møtt!

Årets quiz arrangeres tirsdag 26. november på klubbhuset. Stor takk til Anne-Marte og Nila som lager utfordrende spørsmål, og legger opp til enda en flott kveld. Så møt opp.

Vi samles til grøtkveld før jul. Det skjer på klubbhuset 12. desember. Da serverer vi selvfølgelig grøt med tilbehør. I år som i fjor har vi utlodning, så det er bare å glede seg.

Ønsker alle en riktig fin høst og førvinter!

Vi sees på klubbhuset!

Ti på topp-tur til Fantekjerringa

Tekst: Berit Grosvold

I år hadde Aud byttet henting av Ti på topp- post med Eli. Aud og jeg skulle derfor til Fantekjerringa, 692 moh, etter at fristen var ute. Vi dro oppover onsdag 2. oktober sammen med Arne Vidar som også hadde vært med på utsetting av Vestbyvarden, Auds post. Med til denne historien hører også at Eli ble syk på en tur til Stockholm som Aud, Eli, Ellen og undertegnede hadde helga føre, slik at det ble Kjell Klokkeud som hentet posten på Vestbyvarden. Stor takk til ham for denne jobben!

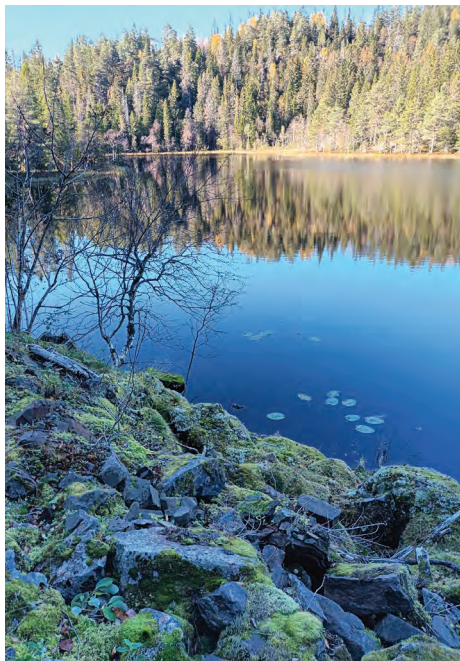
Dagen opprant med passe vær, 6 grader og lite vind. Bilen ble parkert ved Hoensvannet, og vi fortsatte i starten slik som beskrevet i brosjyra opp til Dalasetra. Her fulgte vi også oppsatt rute, men da vi kom til blåmerkinga ved Engetjern, fortsatte vi rett fram og fulgte skiløypa videre et godt stykke. Det er jo en kjent sak at stiene på Holtefjell kan karakteriseres som kronglete, spesielt denne som tar av før Engetjern. Vi har jo en ting til når det gjelder dette området; myrene er alltid våte, intet sted for joggesko! Men som det og heter; det er fint når du kommer opp! I år har det jo vært ekstra mye regn fra midt i juni omtrent, så uansett ville disse myrene være blaute, derfor valgte vi skiløypa rundt tjernet et stykke og gikk så inn på en sti rett fram, der skiløypa tok en 90 graders sving vestover. Her kom vi fort ut på noen myrer, Aud og jeg gikk rundt de første, Arne Vidar plaska rett ut i, men det endte med at Aud og jeg tok samme veien.

Da vi kom til neste motbakkeparti syntet det seg en brei sti; kanskje gammel kjerrevei, som vi fulgte nesten opp til Hygga. Her kom vi inn på den blåmerka løypa fra sørenden av Engetjern, som vi nå fortsatte på. En del flere oppoverbakker og myrpartier fulgte heretter bl.a. forbi Hoensetra. Nå var vi snart oppe ved Hoensetertjern, hvor vi skal ta av til Fantekjerringa. Her fulgte vi et tråkk et stykke før vi tok fatt på den siste stigningen mot toppen. Dette var en fin høyde, og etter at posten var tatt ned, var det tid for nistepakker og varmt drikke.

Toppen ligger ganske langt nordover fra Hoensvannet. Vi brukte to timer og et kvarter og «klokka» viste 5,5 km. På veien ned igjen tok vi en tur innom jordgamma som ligger på en kolle sørvest for toppen. Denne skal ha stått her i mer enn 15 år.

Vi fortsatte sørover nesten til Hygga og Engetjern, og tok samme veien ned som opp. Mellom to myrer var det litt diffus sti, men det gikk bra, vi fant ned til skiløypa igjen. Sola hadde også vist seg noen ganger underveis, og klokka viste at turen ned hadde gått en del raskere ned enn opp. Slik skal det vel være, tenker vi, som var fornøyde med å finne en rute som var litt mindre kronglete enn holtefjell-stier flest. For det er jo fint når en kommer opp! Det blir nok noen turer neste år også.

Talentstipend utdeles i Eiker o-lag

Tekst: Grete Thorsby

På styremøtet i Eiker o-lag 28.08.24 ble det enstemmig vedtatt at Mina Hobbelsstad tildeles et talentstipend pålydende kr 10 000,- for 2024, som et beholdertilskudd av juniorer (17-20 år).

Talentstipendet skal bidra til at hun utvikler sitt talent og engasjement gjennom trening, utdanning og deltakelse i løp nasjonalt og internasjonalt. Eiker o-lag ønsker å skape stolthet, gode forbilder og synliggjøre muligheter. Styret har i sin vurdering vektlagt idrettsprestasjoner, potensial og planer for videre satsing innen o-idretten.

Eiker o-lag gratulerer og ønsker Mina lykke til!

(Les Minas tips til unge o-løpere på neste side! (red.anm.))

Minas tips til unge o-løpere!

- Finn tydelige ledelinjer som for eksempel bekker, store myrer, stier og store høyder, og bruk disse aktivt

- Finn ett tydelig punkt, som kan være ditt siste sikre, slik at du er helt sikker på hvor du er på vei inn i post

- Vær nøye på retning, og bruk derfor kompasset aktivt

- Delta på mange o-løp

- Bli med på samlinger i regi av klubben, kretsen og forbundet

- Bli kjent med mange nye og få deg mange o-venner

- Ha det gøy!

O-TROLL LEIR 2024, FURUMO

Tekst: Linnea Edborg-Lilleås.

1/6-24 Lørdag.

Furumo Idrettspark

Vi reiste til Furumo idrettspark, Startet med oppmøte, og måtte velge om vi ønsket å sove i telt, eller i sammlingslokalet på Furumo. Vi hadde opprop, bursdags dato og navn for å bli litt kjent på tvers av klubbene, felleslek, stiv-heks vannkrig og andre aktiviteter sammen med de voksne lederene.

Etter en stund spiste vi lunsj som vi hadde tatt med selv. Da lunsjen var inntatt, var det tid for mer aktiviteter. Det startet med Bingo der vi måtte finne poster med dyre motiver på, flinke ungdommer som arrangerte. De lagde forskjellige oppgaver som hjalp oss å bli kjent.

Endelig var det tia for BADING. inne på Furumo svømmehall. Der koste vi oss masse med lek, sklie og svømming, opp og ned fra vannet, med Har'en skapte gode minner.

Senere på kvelden ble det grilling med pølser og hamburgere. Etter mat, var det Rebusløp. Vi ble tildelt ulike oppgaver. Kart, farger og delt i lag. Det var gøy å bli kjent med de andre. Da Rebusløpet var ferdig, var det tid for premieutdeling. Seiers pallen fikk litt ekstra oppmerksomhet.

Lørdagen nærmet seg kvelden, det var tid for Lørdags godt og frukt, mer lek gutter mot jenter i dragkamp, kanon-ball super gøy!

Da kvelden kom, var vi alle slitne, klokka

22:30 var det tid for å legge seg, litt prat før 23:00 skulle det være helt stille og lyset ble slukket. Sovnet fort den kvelden.

Søndag:

Felles vekking kl 08:00.

Vi måtte pakke sammen klær og utstyr, gikk til frokost.

Mer felleslek og kos fikk vi tid til før vi ble hentet av Foreldrene våre rundt kl 10.

Mange reiste til Vår-løpet på Modum. Som en fin ekstra avslutning på O-troll leiren 2024.

Sitter igjen med masse gode minner og opplevelser. Takk!

Ti på topp-tur til Fanteguten

Tekst: Berit Grosvold

En regntung mandag midt i september sto Fantegutten for tur for Aud og meg. Vi hadde jo håpet at regnet skulle gi seg, så Holtefjell kunne framstå litt tørrere, men den gang ei. Arne Vidar og kamerat Terje Bakken hadde heller ikke vært på denne toppen, så vi var miljøvennlige og kjørte sammen til Blygått. Turen er jo blitt kortere nå i og med at du kan kjøre lenger inn.

Regntøy ble tatt på, og vi begynte å gå rolig innover mot Myresetra. Her er det jo også blitt kjørevei, men det står en bom ved Blygått, så vi kommer ikke lenger med bil. Etter Myresetra kommer de skikkelige oppoverbakkene. Turen til Fantegutten er jo ganske lik turen til Myrehogget, det er bare når vi kommer til søkket mellom de to høydene at stiene skilles ad. Regnet fortsetter og tåka siger på, vi lurar jo litt på hvordan dette skal gå, men vi kan jo ikke gi oss nå.

Etter enda noen myrer, oppover- og nedoverbakker kommer vi opp til kløfta mellom de to toppene. Vi går til høyre og ser at det er tråkk der noen har gått før oss; vi kan ikke kalle det en ordentlig sti. Vi sjekker kart og info om hvordan en skal ta seg til topps og ender visst opp med den bratteste oppstigningen. Alle fire kravler seg opp mot kollen og kommer helskinna opp. I begynnelsen er det dårlig sikt rundt oss, men etter en kaffeskvett og ei brødsurve lysner det litt etter litt, og vi kan se både Myrehogget og toppene rundt oss. Regnet gir seg, regnjakkene kan pakkes ned og det under der igjen kan begynne å tørke, en ble jo svett på veien opp!

Bilder: Terje Bakken

Etter litt fotografering og fordøying av niste, kjeks, sjokolade og sukkerbiter etc, tok vi fatt på turen ned igjen. Vi så etter at tåka ga seg lenger bortover kollen og fant søkket å gå ned igjen i som Kjell hadde skrevet om i brosjyra. Her var det greiere å gå, men så klarte vi å gå helt ned til bønn av søkket, der det sørover var et vann og ei myr. Vi skulle jo gå nordover i kløfta, og prøvde en par titalls meter, men måtte gi tapt. Her var det ikke noe sted å sette foten ned mellom steinene. Vi returnerte forsiktig til litt høyere opp i søkket og fortsatte i riktig retning til vi traff tråkket vi hadde gått opp. Det endte bra uten at noen hadde satt seg fast. Myrene var fortsatt der og noen få oppoverbakker også, men snart gikk det nedover igjen mot Myre-setra. Vi hadde ei kort regnskur på veien ned, men sola viste seg i noen minutter og tåka holdt seg unna på veien ned.

Nå gikk det mot slutten av Ti på topp og tur-o-sesongen og alle var fornøyde med at vi hadde klart det nok en gang. Den siste posten vi skulle hente ei drøy uke seinere ble jo post nummer 11, så alle var enige om at det hadde vært en bra tur til tross for regn og tåke på deler av turen.

“Tur-o, det er fali det”

Tekst og bilder: Burre Møller

Nei, slett ikke. Men de fleste av oss har nok en gang eller to fått en mye lengre tur enn planlagt. Eller stopper opp og lurer på hvor i all verden er jeg nå? De fleste løypene er lagt opp slik at du blir fanga opp av en vei eller et vann o.l. som gjør at du finner veien hjem eller kan begynne på nytt. Det er jo det som gjør o-turen spennende og utfordrende. Det er vel akkurat den turen vi husker og som vi snakker om, men “fali” er det ikke.

Hvorfor er jeg en av de som føler at det “klør i beina” når snøen begynner å forsvinne i åsene rundt Eiker bygda?

Hestehoven er knapt framme før hjemmesidene til Eiker O-lag saumfares etter info om konvolutten er lagt ut i butikkene. Endelig-planleggingen kan begynne. Så begynner maset om når postene blir satt ut.

Det er noe spesielt med dette “vårens vakreste eventyr”

Du får et mål for turen, en utfordring i å finne fram. En mulighet for hele familien til å gjøre noe sammen, store og små. Kanskje best av alt, nemlig å komme på nye steder. Et fint utsiktspunkt eller en gammel husmannsplass med en historie. Der er Eiker O-lag flinke.

Og ofte møter vi likesinnede langt ute i svarte skauen som også er ute på postjakt. Da blir det gjerne en hyggelig prat. Forklaring av veivalg og alt slikt som postjegere snakker om. Jo det er trivelig på Tur-O.

Det at turene har forskjellig vanskelighetsgrad gjør at terskelen for å prøve seg ikke blir for høy og ikke minst at det kanskje blir lettere å få med barna på en spennende tur. Jeg har bodd i bygda i hele mitt liv og gått mye på tur, men hver eneste tur-o sesong fører meg til nye steder. Og stadig blir det uttrykk som - "jöss, her var det jammen fint" eller "her har jeg aldri vært"(kan ha noe med hukommelsen å gjøre).

Nei, tur-o er ikke "fali". Men én må tørre å utfordre seg litt, komme seg ut i skogen og ut i ukjent terreng. En må like å bli litt våt på beina, tåle noen myggstikk og hjortelus, klyve noen åsrygger og kanskje bomme litt på posten. Det er det det blir gode historier av. Så en liten utfordring til Eiker O-lag. Kanskje er det noen som har lyst til å prøve, men som er føler seg utrygge og trenger noen å gå sammen med. Kanskje o-laget kan koble/legge til rette for dette?

Nå er kart og kompass lagt på hylla for i år og ventetiden har begynt.

Takk for i år og for mange fine turer.

Hvor skal stiene gå med en videre utbygging av Ormåsen?

Tekst: Grete Thorsby

Kommunestyret i Øvre Eiker kommune vedtok i desember 2023 å nedsette et utvalg, med formål om å utarbeide et forslag til en helhetlig plan for Ormåsen. Utvalget skal skissere en anbefaling om hvordan Ormåsen kan utvikles i årene fremover. Planen skal skissere ønsket utbyggingsretning, ny veiløsning og gang- og sykkelveier mot Vestfossen og Hokksund.

I denne forbindelse har utvalget gjennomført en behovskartlegging for en aktivitets- og møtepark på Ormåsen, der Eiker o-lag har svart på spørsmålene

- a) Hvilke arealer er i særlig bruk under aktivitet per i dag?
- b) Faktorer som er viktig å hensynta for den enkelte klubb/aktivitet ved eventuell videre utvikling av området, og
- c) Ved eventuell bygging av en møte- og aktivitetspark på Ormåsen, hvilke elementer burde denne inneholde?

Eiker o-lag vil gi en nærmere orientering om dette til våre medlemmer på årsmøtet i januar 2025, men i korte trekk er vår tilbakemelding at åsen mot Kølabbonn (neste planlagte utbyggingsområde for Ormåsen – omtales som B8-B10) bør bevares og øremerkes som et eget friområde på Ormåsen. Videre bør ikke areal til møte- og aktivitetspark på Ormåsen tas innenfor skolens område. Eiker o-lag gjennomfører rekruttopplæring og har ordinære orienteringsløp, samt treningsløp med utgangspunkt fra skoleområdet. Eiker o-lag anbefaler også at en aktivitets- og møteplass avgrenses til et gitt område. Det innebærer i praksis at det ikke bør gis tillatelse for etablering av nye aktivitetsområder utover det som er etablert i dag, slik at den ytre grensen ikke utvides ytterligere.

Eiker o-lag vil fortsatt å ha store deler av sin aktivitet med utgangspunkt i klubbhuset som en del av Ormåsen skole, der o-laget står som eier av klubbhuset gjennom egen eierseksjon. Klubbens bidrag til opplæring, spesielt for barn og unge i bruk av kart og kompass for å ferdes trygt i skog og mark, er av stor betydning. Dette mener vi bør hensynstas ved at skogsområdene ved Ormåsen skole fortsatt vil være tilgjengelige uten å bli nesten fullstendig nedbygd og sperret med boligutbygging eller av en utvidet møte- og aktivitetspark.

Endelig utredningsrapport i regi av utvalget skal være klar i mai 2025. Eiker o-lag har i den forbindelse bedt om at vår høringsuttalelse til rapporten følger som vedlegg, når saken skal fremlegges for politisk ledelse i Øvre Eiker kommune. Enn så lenge avventer vi derfor svaret hvor stiene skal gå med en ev. videre utbygging av Ormåsen.

Avslutning for rekruttene - sesongen 2024

Tekst: Grete Thorsby

En flott avslutning for Eiker o-lag sine rekrutter ble gjennomført på klubbhuset 24.09.24, der 22 rekrutter ble premiert og fikk sine velfortjente diplomer. Stolthet og idretts glede hos våre yngste utøvere motiverer. En ekstra takk for foreldrene, som har fulgt rekruttene på treninger og løp. De fikk også utfordringen av leder med å melde seg på løp og løpe selv. Innen o-idretten er det muligheter for alle nivå med ulike ferdigheter.

En spesiell takk til Marte, Geir, Ida, Heidi og Silje i rekruttutvalget, som har fulgt opp og trent rekruttene gjennom sesongen 2024. Dere er gull verdt!

1. Hvor har Eiker o-Lag klubbhus?

- a) I Hokksund
- b) I Vestfossen
- c) På Ormåsen

2. Hvor mange medlemmer har Eiker o-lag?

- a) 276
- b) 267
- c) 287

4. Hvem var Eiker o-lag sin første formann?

- a) Hans Roar Bakken
- b) Ole Brodahl
- c) Kristian Hannevig

3. Hvor mange tidligere verdensmestere har Eiker o-lag?

- a) 2
- b) 3
- c) 4

5. Hvor mange ganger er Eikermesterskapet blitt arrangert?

- a) 61
- b) 62
- c) 63

ORIENTERINGSKART

Arbøgen Vest

Skalestokk: 1:7500

Avstandsskala: 5 m

Seneste ajourføring: 25.5.2021/hrb

- 1) c
- 2) a
- 3) a
- 4) b
- 5) b
- 6) ?
- 7) c
- 8) a
- 9) a
- 10) b

6. Hvor mange funksjonærer var med å arrangere Eikerløpet i 2024?

- a) 30
- b) 35
- c) 55

7. Når ble Eiker o-lag stiftet?

- a) 8. januar 1964
- b) 8. januar 1962
- c) 8. januar 1960

8. Har Eiker o-lag arrangert o-festival?

- a) Ja
- b) Nei

9. Hvilken popgruppe er avslutningsløpet «Solbergfjells Værste» oppkalt etter?

- a) The Aller Værste
- b) The Absolutt Værste
- c) The Siste Værste

10. Hvor mange utvalgte er Aud Kjemperud medlem av?

- a) 1
- b) 2
- c) 3

KM helg 2024, i Rømminga i Vestmarka nord for Larvik

Tekst: Hilde Hovdenak

24.-25. august arrangerte Larvik o-lag KM for Vestfold/Telemark og Buskerud. Vi dro syddover med forventninger om sjø og svaberg, men Google Maps førte oss langt inn i de dype skoger.

Det som møtte oss i skogen var stup, veldig mange skrenter, bratte motbakker og blaute myrer. På lørdagens individuelle løp var alle kartene i målestokk 1: 5000/1: 7500, ellers hadde vel kartene vært helt svarte. Det var selvsagt ikke så svart, og stemningen i Eiker leiren var god og optimistisk før start. Selv litt regn, og etter hvert en samlingsplass som krevde høye gummistøvler for å holde gjørma ute påvirka ikke humøret til Eikerløperne. Vi i Eiker er bortskjemt med mye fint terreng, så vi har veldig godt av å komme til andre terrengtyper. Det var også morsomt å finne gode veivalg mellom stupene og mange mestra det så godt at det ble KM-medaljer.

Individuelt ble det i D13-14 gull til Jenny Hovdenak Holmes og bronse til Ingeborg Marie Bjørgum- Thorsby, mens Nora Natalie Elvekrok løp inn til sølv i D15-16. Anita Hilleren og Kenneth Sandvold fikk med seg hver sin sølvmedalje i D21/H21

Foto: Terje W. Pettersen

Foto: Terje W. Pettersen

Det var gledelig med hele 11 Eikerlag på startstreken i søndagens stafett. Her fikk både unge og litt eldre bryna seg skikkelig. Det var tett mellom postene, tidvis krevende orientering og lange løpstider. Eiker- jenten blir lagt merke til, de er både mange, og de løper fort. I D13-16 ble det sølv til Jenny og Nora Natalie, mens Ingeborg Marie og Nila tok bronsemedaljen. Bronse i både D17/H17. Kjekt at vi stilte med 3 lag i D11-12 også, det lover godt for rekrutteringen.

Foto: Hilde Hovdenak

Takk til grunneierne i Eikerbygdene

Tekst: Grete Thorsby

Eiker o-lag legger frem hvert år en samlet aktivitetsplan for organer som representerer grunneier-, vilt-, friluftss- og naturverninteresser. Planen viser de områdene som o-laget planlegger å utarbeide kart over, og de områder o-laget planlegger å arrangere terminfestede o-løp og turorientering i. Hensikten er at aktiviteten kan gjennomføres mest mulig skånsomt for naturmiljø og rettighetshavere. Det er en gjensidig dialog, der også Eiker o-lag får informasjon om vei-, grøfte- og hogstplaner og andre forhold av betydning ved kartlegging og gjennomføring av orienteringsvirksomheten.

Ved gjennomføring av årets treningsløp vil Eiker o-lag spesielt takket grunneierne for deres samarbeidsvilje, der aktivitet i skog og mark vektlegges fra begge parter. For turorientering er det viktig for både oss og våre samarbeidspartnere å plassere postene slik at stier og andre markerte traseer er naturlige å følge. Videre passer O-laget på ved valg av postplassering å ta hensyn til plante- og dyreliv. Grunneierne gir oss nødvendig adgang til terreng og adkomst samlingsplass slik at vi kan arrangere våre løp. Når alle bidrar i samme retning, kan Eiker o-lag gi det nødvendige tilbudet som vi ønsker å gi innenfor o-idretten.

Dagens O-tips - Hjælp, jeg har bomma!

Du vet ikke hvor du er

Å bomme betyr at du ikke greier å følge planen du har laget for å finne frem på strekket. Du vet ikke helt hvor du er. Dermed tar det ekstra tid å finne neste post.

Hvorfor bommer du?

Hva kan årsaken være til at du bommer? Jo, kanskje fordi

- 1) du setter opp farten på grusveien og kommer for langt.
- 2) du ser ikke ofte nok på kartet og vet plutselig ikke hvor du er.
- 3) du holder kartet feil vei og løper dermed i motsatt retning av hva du planla.
- 4) du glemmer å konsentrere deg om løypa og tenker på andre ting som dukker opp i terrenget.
- 5) du prøver på veivalg, kanskje uten ledelinjer, som er for vanskelige for deg.
- 6) du løper for kort eller for langt og havner på feil sti.
- 7) du slurver og tar feil vei i stideler.
- 8) du blander sammen steder, for eksempel åpne områder, som kan se like ut.
- 9) du blir usikker på deg selv og lurere på om du er på rett vei.

Hvis du bommer

Stopp og stå i ro. Innrøm for deg selv at du har bommet. Du må ikke begynne å løpe i sikk-sakk og lete etter posten og håpe på at den vil dukke opp før eller siden. Du kan prøve å beregne i hvilken retning og hvor langt du har gått siden siste sikre holdepunkt.

Finn et sikkert holdepunkt eller en ledelinje ved å se deg rundt, gå fremover eller til siden, eventuelt gå tilbake til siste sikre holdepunkt som du passerte eller siste ledelinje du fulgte.

Du må altså se på terrenget og få det til å passe med kartet, eller se på kartet og få det til å stemme med terrenget. Så legger du en ny plan og prøver igjen.

Det kan være lurt å gå 100 meter unna, kanskje enda mer noen ganger, for å finne en stor og sikker detalj i stedet for å lete frem og tilbake i samme lille område.

Du kan lære av både egne og andres bommer. Ja, det er faktisk slik de fleste lærer seg orientering. Se www.o-skolen.no/introkurs for ytterligere detaljer og opplæring.

"Gå-sprint sightseeing" i Monaco - og jungel o-løp på Col d'Eze

Joda, høstens Tour d'Europe i slutten av oktober med PWT og Jens Kristian Kopland bød på ulike o-messige opplevelser.

En spennende dag i Monaco med et nytt og utmerket sprintkart i 1:2500 - og 16 poster brakte oss gjennom områder vi kanskje ellers ikke hadde besøkt. Det er ikke tillatt med o-løp i de sentrale bystrøk - så det ble "gå-sprint sightseeing" i mindre grupper - med postmarkering kun på kartet - og noen poster markert med beskjedne merkebånd på 1x20cm! Vi var innom havna med dusinvis av luksusyachter du ikke finner i Norge - og fyrstepalasset til'n Albert.

*På havna i Saint Tropez: Ellen, Rolf, Arne Vidar, Berit,
2 x Eli, Aud og Hans R.*

PWT Travel inviterer til Tour d'Europe

Det var 8 i veteranalderen som var med fra Eiker - og rundt 85 deltakere totalt. Noen svensker og finner var blant disse. Fly fra Gardermoen til Nice gikk etter plan tidlig søndag morgen 20. okt. Et par netter i byen, hvorav den ene dagen er tur til Monaco. Så gikk ferden videre langs Middelhavskysten til et par netter i Marseille - og med en liten stopp i Saint Tropez på veien. I Marseille var to netter mer enn nok - søppel, dop, kriminalitet og annet diverse som ikke frister - gater vi ikke ble anbefalt å gå om kvelden.

Så bar det videre mot Spania, og et døgn i Tossa de Mar på Costa Brava kysten. En fin by hvor PWT har bestilt 3 hoteller for overnatting i forbindelse med WMOC neste år.

Siste etappe brakte oss til Salou, rundt 10 mil sør for Barcelona. Her ble vi de

tre siste nettene.

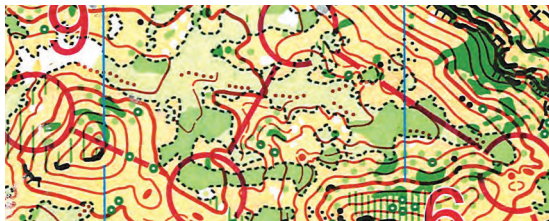
Spennning ble det dagen før hjemreise - det var meldt generalstreik mandag 28. okt - og da ville veier kunne bli blokkert. Vi skulle ha fly fra Barcelona kl 12.30 - og med 10-11 mil å kjøre til flyplassen i Barcelona kunne det bli problemer. Vi reiste fra hotellet kl 06.00 om morgenen, og kom oss velberget til flyplassen.

7-8 løp - ikke typisk norsk terreng

Opptelling av kart etter hjemkomst viser at vi hadde 7-8 o-løp underveis; med unntak av de to siste dagene var det treningsløp spesielt lagt opp for denne turen.

De to siste dagene deltok vi i "Copa Catalonia". Disse løpene gikk i et fjellområde litt innover i landet - i en høyde på nærmere 1000 meter. Regn, tåke, vind og bare noen få plussgrader er vel ikke det en venter når en drar på tur til Spania, men det var en opplevelse - som vi gjerne kunne vært foruten!

Det deltok 400-500 hundre i disse løpene. Enkle arrangement, men gode kart og greie løyper som flere av oss fikk utfordringer med - selv om terrenget var greit.

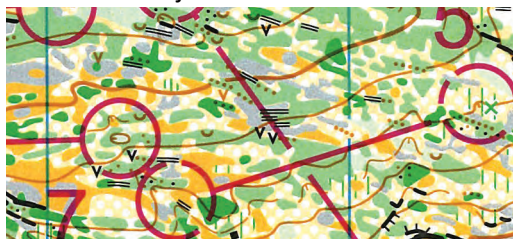
Krevende terreng

Treningsløpene i skogsløpene var i noe mer krevende terreng av ymse slag, bortsett fra et i "deilig" veteranterreng.

I et høydeområde øst for Nice var vi på Col d'Eze. Underskog, kalkterreng, steinete bunn og lavt plasserte postskjermer ble det nesten litt jungel noen steder.

I Marseille var vi innom kart Mazaugues hvor det franske mesterskapet i mellomdistanse ble arrangert tidligere i år. Krevende terreng - hvor noen klarte seg noenlunde - mens andre av oss hadde litt forskjellige opplevelser. Området var spesielt med inntil 1 meter brede og dype kløfter i fjellet - ikke noe å falle ned i. Berg i dagen, gule områder, og grønne områder - ikke alle av oss fikk det til å bli i skjønneste orden.

Ei lita tilleggsløype - minisprint med kart i målestokk 1:1200-ble også litt utfordringer for noen-her gikk det for fort unna.

Sprintløp. Foruten "gå-sprint sight-seeing" i Monaco hadde vi et artig sprinløp i Tossa de Mar. Borgen i byen var en drøm for sprintløp - du skulle finne et hull i muren hvor det var best å komme igjennom, og du skulle finne trappa opp til borgmuren hvor det var plassert post i gammelt vaktårn.

Konklusjon. En fin tur med mange løp i noe uvant terreng, mye busskjøring - fikk kanskje sett litt for lite i byene vi overnattet i.

Hans R. Bakken

Over Skauen 2024

Tekst: Grete Thorsby, Foto: Terje W. Pettersen

Årets høstløp ble avviklet 28.09.24 fra Hoensvannet, med hotellet som base. Deltakelsen i løpet har vært ca. 50 de tre siste årene, men i år var det 84 som startet og kom i mål i et strålende solskinn. Fantastisk innsats alle sammen! Løpet har tradisjon tilbake til 1991, og løpets særegenhet og tradisjon bevares. Med det fulgte servering av ertesuppe og loff til alle da de kom i mål. Løypelegger i år var Tor Sørensen og Nicolai Andre Bjørgum var løpsleder. Vinnerne av D17 (14 km) og H17 (14 km) er begge tidligere Eiker-løpere og vi gratulerer Lone Brochmann og Øystein Sørensen med seieren i hver sin klasse.

PWT-cup 2024 med Eiker-løpere på topp!

Tekst: Grete Thorsby

PWT-cup arrangeres hvert år for klassene D/H 13-14 og D/H 15-16. I år startet cupen med KM sprint på Konnerud 30.04.24 og ble avsluttet med Høstløp og mellomdistanse på Konnerud (Andorsrud) 15.09.24. I ca. 3,5 måned har løperne konkurrert i skog og mark i Buskerud skogene, der det er løpt på kryss og tvers med en utrolig bra innsats.

Totalt har det vært åtte løp som har inngått i cupen. Resultatene fra fem av åtte løp har vært tellende i sammendraget. Det har konkurrert om ledertrøye og spurtrøye, der sammenlagtvinnerne beholder trøyene.

15. september 2024 var det avslutning med premiering etter siste løpet på Konnerud, der de tre beste i hver klasse ble premiert. Fra Eiker o-lag var det tre på topp i klasse D13/14, der Ingeborg Marie Bjørgum-Thorsby vant ledertrøya til odel og eie (103 poeng) foran Jenny Hovdenak Holmenes (102 poeng) og Nila Hilleren (99 poeng). Spurtrøya vant Jenny Hovdenak Holmenes til odel og eie, etter å ha vunnet spurten (fra sistepost til mål) i samtlige løp hun har deltatt i. Også her viser resultatlistene Eiker-løpere på topp, med Ingeborg Marie Bjørgum-Thorsby som nr. 2 og Nila Hilleren som nr. 3. I klasse 15/16 kom ble Nora Nathalie Elvekrok nr. 3 i kampen om både ledertrøya og spurtrøya. Gratulere så mye alle sammen – dere er rå og til stor inspirasjon for rekruttene (og veteranene) i Eiker o-lag!

I tillegg var alle som hadde deltatt i minimum tre løp med i trekningen av et reisegavekort med PWT Travel. Den heldige vinneren var (også vinneren av spurtrøya for H13/14) Aksel Elias Sauve fra Sturla IF.

Familien Johansen fra Fjellheimveien

Kjell Roar Johansen – klubbens eldste æresmedlem passerte siste post den 23. oktober, i en alder av 96 år. Kjell var klubbens eldste og siste gjenlevende av fem æresmedlemmer fra generasjon født mellom 1918-1931 – generasjonen som dannet et solid grunnlag for Eiker o-lag.

Kona Inger gikk bort i 2023.

Vi som er medlemmer i klubben i dag, har mye å takke denne generasjon for. Det er nok mange nye og yngre medlemmer som ikke kjenner de som gjennom mange år sto bak klubbens virksomhet, men for oss som er gamle nok strømmer gode minner på – og takknemligheten er stor for hva de gjorde for klubben.

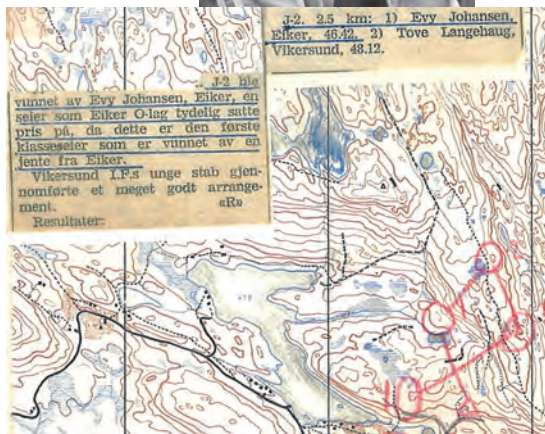
Kjell har fortalt at han startet i sitt første o-løp like etter krigen – i mai 1946 – og debuten var i Skotselv. Han var medlem i IF Birkebeineren. Klubben hadde ei aktiv gruppe, og arrangerte løp. Men på slutten av 1960-tallet var den epoken over, og o-gruppa ble nedlagt. Det var ingen diskusjoner om overgang til Eiker o-lag – det var uproblematisk. Kjell med Inger, og døtrene Evy og Marit som hadde «begynt å røre på seg» ble medlemmer i Eiker i 1970.

Det ble aktivitet for hele familien, og en aktiv familie. For Kjell var ikke o-løpa nok, han ble styremedlem og kasserer i 1972, året etter ble han leder i aktivutvalget.

Jysk 3-dages i 1973: Inger, Kjell, Marit og Evy

1970: Jentene kom med, og Evy Johansen tok lagets første seier i jenteklassen på Vikersund 11. juni. Kart med løypa under.

Måtte ha en Jentepokal

Elsa Jensen, lagets første kvinnelige styreleder (1972) mente jentene også måtte ha sin Jentepokal, tilsvarende Guttepokalen som ble tildelt fra 1962.

Etter forslag fra Elsa ble Jentepokalen innstiftet fra 1970. Jenta som ble tildelt den første pokalen - og tre år på rad ble Marit - med etternavnet Johansen. Etter den tragiske sprengstoffulykken på Gullaug i 1973 - hvor to av våre unge medlemmer omkom - ble Reidar Kaas og Andreas Hennum Minnepokal satt opp - i dag gjerne betegnet som Juniorpokalen. Den først utdelte pokalen i 1974 ble tildelt nettopp Marit Johansen (hun fikk den også i 1977).

Mor Inger var i flere årtier "mor Eiker" som barnepasser for flere generasjoner i laget.

VM orientering 1978

«Før i tiden» var det mye hemmelighetskremmerier rundt o-løp, særlig mesterskap, og ikke minst da også VM ble arrangert første gang i Norge i 1978, med Kongsberg som vertsby.

Leder for hovedkomiteen den gang var Eiker's Knut Berglia, undertegnede var sekretær. Peder Aas uten nærmere adresse var løpsleder for indv løp. Peder Aas og andre jobbet i det skjulte i 4-5 år. «Agenten» Peder Aas ble avslørt – dagen etter ble VM individuelt arrangert med målarena på Bermingrud i Hokksund! - og da dukket et bilde med navnet Kjell R. Johansen opp! Kjell og Arne Bakke ble etter mesterskapet utnevnt til æresmedlemmer i Eiker o-lag.

Det siste store arrangementet Kjell var løpsleder for var NM-uka i 1994. For de av oss som hadde gleden av å samarbeide med Kjell gjennom mange år lærte vi noe – grundighet, planlegging – kvalitet.

Eiker o-lag og orienteringsidretten på Eiker har mye å takke Kjell Roar Johansen for.

Vi lyser fred over hans minne.

Hans R. Bakken

<-----Høstløp med PWT-cup

Alle foto: Terje W. Pettersen

 ORMÅSEN	 Tlf. 32 75 75 74 www.rvsas.no
 www.sb1modum.no	 www.oest.no
 A J Horgensvei 2, 3055 Krokstadelva 32 87 68 44 - www.bmyhre.no	 BYGGMAKKER EIKER Prestebråtan 11, 3300 HOKKSUND www.byggmakker.no 32 25 25 70
 Jernbanegata 5, 3320 Vetsfossen	
	
	Ledig plass her

Halloweenløp Kongsberg 2024

Kompetansehelgen

Norges Orienteringsforbund avviklet 2.-3. nov "Kompetansehelgen" på Gardermoen - 16 ulike teamer og med rundt 180 deltakere fra hele landet. Eli Tufte Hanssen og jeg deltok på noen av temaene.

Selv deltok jeg på tema "O-tekniske ferdigheter" og "Kartarkiv" samt "forenkling av kart". I dette innlegget bare plass til o-tekniske ferdigheter.

Temaet ledet av landslagstrener Anders Nordberg, og med seg hadde han Ane Dyrkorn med kjæreste(!) Eirik Langedal Breivik. **"Ane er den beste på det o-tekniske blant dagens landslagsløpere, og er den som leser kart mest"** fortalte landslagstreneren, og det samme kan sies om Eirik.

Hva menes med o-tekniske ferdigheter, og hvordan kan det trenes?

O-tekniske basisferdigheter:

- Veivalg
- Finlesing
- Skrittelling
- Påvirkning/forstyrrelser
- Retningsløping
- Fartstilpasning
- Kart- og kurveforståelse
- Postarbeid
- Rask og effektiv o-teknikk
- Forenkling

O-teknisk trening kan sammenlignes med annen trening, du må ha mye basistrening - sjekk "Utviklingstrappa" som finnes på NOFs hjemmeside, her finnes

forslag til treningsøker.

Kart- og kurveforståelse er av det viktigste, og her er Ane sin favorittøkt:

Ane: Min favorittøkt er o-intervaller i detaljert terreng. Jeg er veldig glad i å trene o-tekniske hardøkter, og i veldig detaljert terreng må man være skikkelig påskrudd under hvert drag. Man får også muligheten til å restarte litt mellom hvert drag og dermed kan konsentrasjonen være på topp hele økten. Løper slike o-intervaller både alene og i grupper, og jeg synes de morsomste og beste øktene er gaffede stafettintervaller i et godt startfelt, for medfører litt mer stress og økt konkurransepreg.

Ane: I sprint leser jeg kartet kontinuerlig i starten, er på forskudd, samt leser kartet der det er enkelt å løpe - lese vanskelig områder/strekk på forhånd. 80% av o-teknisk trening uten postskjermer - legge økta selv og løpe etterpå. Fellesstart med hyppige gafflinger - ikke postskjermer - gir intensiv kartlesing - skjermene tar bort den intensive lesinga.

De beste leser kartet veldig mye!

Eirik: "når jeg leser kartet mye går det bra - tror ikke det går saktere av den grunn". NB. De beste leser oftere kartet enn de nest beste!

Les- og forsøk - god o-teknisk trening!

Hans R. Bakken

Sørlandsgaloppen 2024 – Bø i Telemark

Tekst: Grete Thorsby

Over en kolle og bortover lyngen, en stor stein til høyre og myrsig til venstre, rett bort på høyden og ved foten av en skrent - post 152. Og lykke! Vi blir alle litt glade når orienteringen går vår vei og beina henger med.

I årets Sørlandsgalopp var det daglig ca. 45 startende fra Eiker o-lag. Fire løp på fire dager, der vi startet med sprintløp i Sommarland i Bø, fortsatte med mellomdistanse på Eikjamogane etterfulgt av langdistanse og så til slutt mellomdistanse (igjen) på Folkestadåsane. Telemarksnaturen viste seg fra sin beste side, med sol og god temperatur. Jevnt over gode resultater for alle Eiker-løperne, som også holdt koken til langt på kveld med sosialisering og gode historier. Tusen takk for super innsats fra liten og stor!

Resultatene fra årets løp, kan du lese i link <https://eventor.orientering.no/Events/Show/18802>

O-festivalen 2024 – Lillehammer og Sjusjøen

Tekst: Grete Thorsby

21-23. juni 2024 ble O-festivalen arrangert på Lillehammer og Sjusjøen – et arrangement som gav O-glede for alle. O-festivalen er et tradisjonsrikt sommerarrangement, som har vært arrangert årlig over hele Norge siden 1970-tallet. O-festivalen 2024 bestod på vanlig måte av sprint, mellomdistanse og langdistanse,

Sprinten gikk i idylliske Lillehammer sentrum, der løperne møtte et krevende og variert nettverk av gater, portrom, trapper, underganger og åpne torg. Mellom- og langdistansen gikk fra Natrudstilen der løperne møtte et vakkert fjellterreng med variasjon fra et praktfullt åpent fjellandskap, til krevende kupert og detaljert skog.

Nybegynnere, mosjonister, løpere fra Eiker o-lag og verdenseliten konkurrerte fra samme arena. Vi møtte toppidrettsutøvere fra hele Norge og verden som kom til O-festivalen for å konkurrere i Norgescupen, og i World Ranking Eventet.

Fra Eiker o-lag var vi mellom 10 og 20 startende hver dag. Fra resultatlistene trekker vi spesielt frem Mina Hobbelstad (klasse D17-18), der hun løp sammen med eliten og var blant de 11 beste i sin klasse.

*Returadresse: Eiker o-lag,
postboks 73, 3301 Hokksund*

Resultat og forberedelser, HL-stafett

